



گفت‌ وگویی اختصاصی «ایران» با معاون وزیر صمت

## شرایط ترخیص خودروها از گمرکات تسهیل شد

«پیگیری تعهدات خودروسازان در تسریع تحویل خودروها به مشتریان هستیم»

### گزارش

ساراغضنفری

دبیر گروه خودرو

در روزهای اخیر با توجه به حمله اسرائیل و آمریکا به ایران، دغدغه‌هایی برای خریداران خودرو و صف‌های مختلف مربوط به این حوزه به وجود آمده است. شرکت‌های واردکننده نگران خودروهایی هستند که در گمرکات است و متقاضیان هم نگران خودروهای ثبت‌نامی.

در همین زمینه سید حامد عاملی، معاونت صنایع، ماشین‌آلات و تجهیزات وزارت صمت و معاون وزیر در گفت‌وگوی اختصاصی با «ایران» درباره شرایط کلی حاکم بر وضعیت خودروی کشور اعم از وارداتی و داخلی، توضیحاتی ارائه داد.

عاملی می‌گوید: «درباره خودروهای تولید داخل، پیگیری هستیم خودروسازانی که تعهدات مردمی دارند به موقع تحویل خودروها را انجام دهند. یعنی مواردی بوده که باید تا شب عید خودروهای‌شان را تحویل می‌دادند در حال حاضر پیگیری هستیم با هر امکانی شده این موضوع عملی شود.

همچنین یک سری قطعات در گمرکات بود که با مصوبه دولت و دستور وزیر، تخصیص آنها به صورت ویژه انجام شد تا قطعات این خودروها تأمین شده و در اختیار مردم قرار گیرد. از سوی دیگر، اگر خودروسازان ثبت‌نامی انجام داده‌اند و قرار بود تا عید تحویل انجام شود؛ در حال حاضر پیگیری هستیم و روند کار در حال انجام است و فعلاً مشکلی از این بابت وجود ندارد.»

### نگران خودروهای وارداتی نباشید

معاون وزیر صمت درباره واردات خودروهای خارجی نیز تأکید می‌کند: «در رابطه با خودروهای وارداتی، یک سری خودروها وارد گمرکات شده بودند و هیچ مسأله‌ای ندارند. طبق مصوبه دولت، دسترسی به گمرکات صادر شد که با اخذ تعهد از شرکت، خودروها ترخیص شود. در طول این دو هفته تقریباً پیگیری بر این اساس بود؛ گمرکاتی که در معرض آسیب بودند از خودروهای وارداتی تخلیه کنیم.

شرکت‌ها هم به دو حالت عمل کردند: یا در قالب

### اندیشه

### فرارو

گروه‌اندیشه

### یورگن هابرماس

در ۹۶ سالگی درگذشت



او که از مهم‌ترین متفکران

حوزه اندیشه سیاسی به‌شمار می‌رفت آرا و آکارش در مناقشات فکری در سطح جهان بسیار اثرگذار بود. به دلیل ترجمه بالغ بر ۱۴ کتاب او به زبان فارسی در میان ایرانیان هم متفکری شناخته شده و پرآستناد به‌شمار می‌رود. به‌ویژه دیدگاه‌های او در زمینه نظریه انتقادی بسیار مورد ارجاع متفکران ایرانی است. رویکرد هابرماس در اغلب پژوهش‌هایش مبتنی بر «شناخت‌شناسی» است. اما پیش از همه، شهرت علمی‌اش را از طرح نظریه‌های «فضای عمومی»، «گفت‌وگویی انتقادی» و «کنش ارتباطی» به‌دست آورده است.

هابرماس در سال ۱۳۸۱ به ایران سفر کرد و در دانشگاه‌های تهران و شیراز و انجمن حکمت و فلسفه سخنرانی داشت که این جلسات بسیار هم مورد استقبال دانشجویان و روشنفکران ایرانی و اهالی اندیشه قرار گرفت. بعدها تأثیر هابرماس بر روشنفکران ایرانی موضوع کتابی با عنوان «هابرماس و روشنفکران ایرانی» شد که به کوشش مرحوم دکتر سید محمدامین قانع‌ی‌راد تدوین شد و مشتمل بر مجموعه گفت‌وگوهایی با روشنفکران برجسته ایرانی درباره هابرماس و دیدگاه‌های او بود.

اما نکته قابل تأمل درباره این متفکر سرشناس، به اظهارنظرها و موضع‌گیری‌های او در سال‌های اخیر برمی‌گردد که انتقادات بسیاری را متوجه او کرد. چنانکه متفکران بسیاری نسبت به دیدگاه‌های سیاسی او موضع گرفتند و اظهار کردند که هابرماس نتوانست خود او دانستند و گفتند که هابرماس در این واقعه نتوانست «شجاعت اخلاقی» به خرج دهد و خلاف نظریه «گفت‌وگویی عقلانی» و پروژه «دموکراسی مشورتی» خود موضع گرفته است در حالی که انتظار می‌رفت او در مقام فیلسوفی که بر زبان، درک مشترک، دموکراسی مشورتی و گفت‌وگویی آزاد و برابر میان انسان‌ها تأکید دارد، نسبت به رنج دیگران حساس باشد، اما متأسفانه این گونه نبود.

### رقابت نظامی در ژئوپلیتیک مدرن

## درایت استراتژیک

**بهبادهایی که معادلات سیاسی را عوض کردند**



### راهبرد

دکترعلیرضا قائمی‌نیا

استاد معرفت‌شناسی

استفاده ایران از بهیادها در حملات نظامی پیروزی گسترده‌ای را برای ایران رقم زده و توجه بسیاری از جهانیان را به خود جلب کرده است. «بهیاد» در این جنگ صرفاً یک سلاح نظامی نیست، بلکه گونه‌ای زیست‌جهان سیاسی را به تصویر می‌کشد؛ که آغازگر تغییری در پارادایم جهانی است؛ قدرت از تمرکز فاصله گرفته و به شکل چندمرکزی در حال توزیع است. جهان آینده، جهانی است که در آن اقتدار ملی از دل دانش، نوآوری و توانایی ساختاردهی به فناوری‌های هوشمند بیرون می‌آید. به همین دلیل است که موفقیت ایران در عرصه بهیاد نه تنها یک دستاورد تسلیحاتی، بلکه نشانه‌ای از دگرگونی تاریخی در هندسه قدرت و بازتعریف معنای برتری در نظم جهانی است.

ایران نشان داده که می‌توان با منابع محدود اما ذهنیت فناورانه و راهبردی، به سطحی از بازدارندگی دست یافت که قبلاً فقط برای قدرت‌های بزرگ ممکن بود. همین واقعیت، نظم قدیم را به چالش می‌کشد و نوعی گذار به نظم جدید را به جریان می‌اندازد؛ نظمی که در آن مزیت تنها از تسلیحات سنگین نمی‌آید، بلکه از چابکی، هوش و شبکه‌سازی فناورانه حاصل می‌شود. در این نظم نوین، کنترل آسمان دیگر در انحصار غرب نیست و بازیگران جدیدی در حال شکل دادن به قواعد جدید رقابت و همکاری‌اند.

### خودرو- اندیشه

## مدیریت سوخت در شرایط جنگی

بهترین زمان برای سوختگیری خودروها و کاهش فشار بر شبکه توزیع چه ساعتی از شبانه‌روز است؟



### چراغ خطر

گروه خودرو

درباره

خودروهای

تولید داخل،

پیگیرهستیم

خودروسازانی

که تعهدات

مردمی دارند

به موقع

تحویل

خودروها را

انجام دهند.

یعنی مواردی

بوده که باید

تا شب عید

خودروهای‌شان

را تحویل

می‌دادند در

حال حاضر

پیگیرهستیم

با هر امکانی

شده این

موضوع

عملی شود

در شرایط بحرانی و جنگی، مدیریت منابع حیاتی کشور به یکی از مهم‌ترین اولویت‌های ملی تبدیل می‌شود. سوخت از جمله این منابع راهبردی است که علاوه بر نقش کلیدی در بخش‌های حیاتی اقتصاد، در زندگی روزمره شهروندان نیز اهمیت بالایی دارد. کارشناسان حوزه انرژی و مدیریت بحران معتقدند در چنین شرایطی، زمان‌بندی مناسب برای سوختگیری خودروها می‌تواند به کاهش اذحام در جایگاه‌ها، افزایش ایمنی عمومی و پایداری شبکه توزیع بنزین کمک کند. تجربه بسیاری از کشورها نشان می‌دهد که مدیریت تقاضا، به‌ویژه از طریق توزیع زمانی مراجعه شهروندان به پمپ‌بنزین‌ها، یکی از موثرترین روش‌ها برای عبور از شرایط اضطراری است.

**اهمیت مدیریت تقاضا در شرایط بحران**
در روزهای عادی، مراجعه شهروندان به جایگاه‌های سوخت اغلب بدون برنامه‌ریزی مشخص انجام می‌شود و شبکه توزیع سوخت نیز توان پاسخگویی به این الگوی مصرف را دارد. اما در شرایط جنگی یا بحران‌های گسترده، همین رفتار می‌تواند منجر به شکل‌گیری صف‌های طولانی و افزایش فشار بر زیرساخت‌های توزیع سوخت شود. به گفته کارشناسان مدیریت بحران، یکی از راهکارهای موثر برای جلوگیری از چنین شرایطی، توزیع زمانی مراجعه مردم است. اگر شهروندان مراجعه خود به جایگاه‌ها را در ساعات مختلف روز تقسیم کنند، هم سرعت ارائه خدمات کاهش پیدا می‌کند.

### زمان‌هایی که باید از آن پرهیز کرد

بررسی الگوی تردد شهری نشان می‌دهد که ساعات ابتدایی صبح، پایان ساعات اداری و ابتدای شب معمولاً بیشترین میزان مراجعه زمانی شهروندان به جایگاه‌های سوخت است. در این بازه‌ها، به دلیل افزایش ترافیک شهری و بازگشت مردم از محل کار،

تا دندان مسلح یعنی آمریکا همراه با رژیم اشغالگر اسرائیل انواع سلاح‌های پیشرفته و بمب‌افکن‌های رادارگریز در اختیار دارند، ایران با نشان دادن برتری پهپادی خود، ارزش‌های فرهنگی‌اش را در این تقابل سخت نظامی به رخ جهانیان می‌کشد. مردم منطقه

این سلاح‌ها را حاوی پیام فرهنگی عمیق و بسته‌بندی از ارزش‌های انسانی می‌بینند که هواییماهای بدون سرنشین در این جنگ «زیست‌جهان فرهنگی - سیاسی» جدیدی را به تصویر می‌کشند. در این زیست‌جهان «فرهنگ مظلوم» در برابر «فرهنگ ظالم» بدون حضور مستقیم عامل انسانی رخ می‌نماید. بنابراین پهپاد‌های ایرانی صرفاً جنگ‌افزار نیستند، بلکه نشانه تفوق فرهنگ اسلامی- ایرانی بر فرهنگ استعمارگرایی و اشغالگری هستند. علاوه بر بار فرهنگی خاص، پهپادها بار روانی خاصی را هم به همراه دارند. علاوه بر ترس برای نظام سلطه و حامیان‌ش، آرامش و سسکینه امت اسلامی را در مواجهه با دنیاپرستان و جانبان تاریخ به‌ارمغان می‌آورند.

### شکستن انحصار فناورانه

در قرن بیستم، انحصار تسلیحاتی در دست چند کشور غربی بود. اما ایران با توسعه داخلی سامانه‌های پهپادی نشان داد که می‌توان بدون دسترسی به فناوری غربی، سلاح‌های هوشمند و دقیق را تولید و به کار گرفت و نظم تک‌قطبی جهانی را به چالش کشید. در جهان سنتی، بازدارندگی با موشک و بمب اتم تعریف می‌شد. اما ایران با شبکه پهپادی فوق‌منطقه‌ای‌اش (که شامل حسگر، شناسایی، عملیات و حملات دقیق است) شکلی جدید از بازدارندگی تحت عنوان «بازدارندگی زیرآستانه‌ای» (Sub-threshold deterrence) ایجاد کرده است. به‌عبارت دیگر، ایران می‌تواند هزینه هر اقدام دشمن را افزایش دهد، بدون اینکه وارد جنگ تمام‌عیار شود. این مدل به سرعت در نظم جهانی در حال الگو شدن است.

ایران از پهپاد نه فقط به‌عنوان سلاح، بلکه به‌عنوان استقلال و سوزوکی فناورانه استفاده کرده است. یعنی نشان داده که دانش فناوری می‌تواند حاصل خوداتکایی، دانش بومی و درایت استراتژیک باشد. اگر نظم جهانی پیشین بر پایه ناتو، دلار و انحصار فناوری بود، اما اکنون نظم جدیدی در حال شکل‌گیری است که بر پایه ائتلاف‌های فناورانه، منطقه‌گرایی و مقاومت غیرمتمرکز بنا می‌شود و پهپاد‌های ایرانی کلید این گذار هستند، چون کشورها و گروه‌هایی را که سابقاً فاقد توان هوایی بودند، به بازیگر فعال ژئوپلیتیکی تبدیل کرده‌اند.

### تأمل

دکتر حبیب‌الله بابایی

عضو هیأت علمی پژوهشگاه فرهنگ و علوم اسلامی

### گونه‌های «امید» در میان ایرانیان

«امید» در میان ایرانیان را در سه رویکرد می‌توان تبیین کرد:

**۱. رویکرد آمریکایی:** «امید» در پارادایم روانشناختی اسنایدری نه یک فضیلت، بلکه یک سازه شناختی است. در این رویکرد کافی است برای نیل به هدفی، راه‌حل‌های ممکن یا ناممکن را بدان‌ی و آن‌گاه در یک محاسبه عقلانی نسبت به وضعیت اسباب و وسایل نیل به هدف امید پیدا کنی یا امید‌ی را از دست بدهی. در این رویکرد که روانشناسان مثبت‌گرا در ایران بدان بافشاری می‌کنند، امید صرفاً در وضعیت خوشبینانه معنا پیدا می‌کند، اما در وضعیت ناایسامان و آنجا که به ظاهر شرایط جور نیست، راهی جز ناامیدی نیست. در این رویکرد، «امید» یا «ناامیدی» حاصل یک محاسبه عقلایی و عقلانی است.

**۲. رویکرد اروپایی:** بر اساس رویکرد اروپایی در میان ایرانیان، «من به یک نتیجه باز معتقدم؛ حتی وقتی تمام محاسبات ریاضی و عقلانی می‌گوید، من شکست می‌خورم» (گابریل مارسل). تری ایگلتنون هم با طرح «امید بدون خوشبینی» نقد کوبنده‌ای بر همین جریان اسنایدِر و روانشناسی مثبت‌گرا مطرح کرده و امید واقعی را از خوش‌خیالی آمریکایی تفکیک می‌کند. از این منظر، جامعه‌ای که با مدل اسنایدِر تربیت شده باشد، فوراً فرومی‌ریزد؛ چون یاد نگرفته که امید را می‌توان فراتر از «محاسبات ریاضی و عقلانی» هم پیدا کرد و در وضعیت‌های رنج و ناآواری راهی به گشایش و روشنایی بازگشود. این گونه از رویکرد در ترجمه‌های ایرانیان و فضاهای علمی و آکادمیک چندان شناخته شده و جا افتاده نیست.

**۳. رویکرد ایرانی‌اسلامی:** در رویکرد ایرانی و اسلامی امید از جنس باور و ایمان است و نه از جنس مهارت. البته امید در این رویکرد، نه حاصل از هر نوع ایمان و اعتقاد، بلکه برخاسته از «ایمان به غیب» است. ایمان به غیب هم در «ایمان به وعده‌های الهی تجلی پیدا می‌کند (وعده‌های نزدیک و وعده‌های دور) و هم در «ایمان به اصل و ریشه» انسان و هستی مصداق می‌یابد. بدین ترتیب، امید حاصل یک نوع اعتقاد است؛ اعتقاد به خدا، اعتقاد به رابطه انسان با خدا، اعتقاد به معاد، اعتقاد به سنت‌های الهی و قاعده‌مندی هستی و اعتقاد به پایان خوش نظام کیهانی. در این رویکرد، اساساً جهان رو به اصلاح است؛ حتی اگر من نبینم.

در این نظام معرفتی و ایمانی، امیدواری نه صرفاً حاصل یک رویای خوش برای آینده، بلکه حاصل از یک ارتباط وجودی همین‌جا و هم‌اکنون با منبع هستی‌لایتناهی است (یعنی هم‌اکنون و همین‌جا حس توان بی‌نیایت داری، چون از یک ارتباط وجودی با منبعی بی‌نیایت برخوردار هستی). امید انجینیتی، اساساً «رجعت به اصل» است و آنچه اصیل است، نمی‌میرد؛ حتی اگر من بمیرم و همه چیز ویران شود.